

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Zamora (Spanje)
op 17 juli 2015 — Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria
SAU (Banco CEISS)**

(Zaak C-381/15)

(2015/C 302/33)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Zamora

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Verwerende partij: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met het bepaalde in artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG⁽¹⁾ van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten dat de gevolgen van de nietigverklaring, wegens oneerlijkheid, van het bodemrentebeding in een hypothecaire leenovereenkomst niet met terugwerkende kracht ingaan op de datum van sluiting van de overeenkomst, maar op een later [tijdstip]?
- 2) Leidt de toepassing van het oneerlijke beding gedurende de door het Tribunal Supremo vastgestelde periode tot ongerechtvaardigde verrijking van de verkoper als partij bij de overeenkomst, die niet valt onder de bescherming van de communautaire wetgeving, voor zover hierdoor het evenwicht tussen de prestaties tussen de partijen niet wordt hersteld maar de contractpartij die het nietig verklaarde financiële beding heeft opgenomen, wordt begunstigd?
- 3) Is het risico van ernstige verstoringen van de nationale economie als grond voor beperking van de toepassing en de werking van een oneerlijk beding toepasselijk op een individuele vordering van een consument, of zou in het geval van een individuele vordering de ernstige verstoring juist betrekking hebben op de verstoring die in de financiële toestand van de consument een ernstige verstoring ontstaat [als gevolg] van de beperking van de gevolgen van het nietig verklaarde beding tot de vastgestelde periode?

⁽¹⁾ PB L 95, blz. 29.

Beroep ingesteld op 20 juli 2015 — Europese Commissie/Hongarije

(Zaak C-392/15)

(2015/C 302/34)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: H. Støvlbæk, K. Talabér-Ritz, gemachtigden)

Verwerende partij: Hongarije

Conclusies

- vaststellen dat Hongarije de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) door de uitoefening van het beroep van notaris afhankelijk te stellen van een nationaliteitsvoorwaarde;
- Hongarije verwijzen in de kosten

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie is het verbinden van een nationaliteitsvoorwaarde aan de uitoefening van het notarisberoep discriminatoir en vormt het een onevenredige beperking van de vrijheid van vestiging. Daardoor is Hongarije de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 49 VWEU.

De Commissie meent dat de taken waarmee de notaris krachtens het Hongaarse recht wordt belast, naar hun aard geen werkzaamheden ter uitvoering van het openbaar gezag zijn, zodat het stellen van de nationaliteit als voorwaarde voor de toegang tot het notarisberoep niet op basis van de uitzondering van artikel 51 VWEU kan worden gerechtvaardigd.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative (Luxemburg) op
24 juli 2015 — Noémie Depesme, Saïd Kerrou/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la
recherche**

(Zaak C-401/15)

(2015/C 302/35)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Noémie Depesme, Saïd Kerrou

Verwerende partij: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Prejudiciële vragen

Wordt met de vereisten van non-discriminatie ingevolge het bepaalde in artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie, gelezen in samenhang met artikel 45, lid 2, VWEU, in het kader van het in de beschouwing betrekken van de reële mate van verbondenheid van een student, niet ingezetene, aanvrager van financiële ondersteuning voor hoger onderwijs, met de samenleving en de arbeidsmarkt in Luxemburg — de lidstaat waar een grensarbeider werknemer is geweest of zijn werkzaamheid heeft uitgeoefend in de omstandigheden bedoeld in artikel 2 bis van de wet van 22 juni 2000 betreffende financiële ondersteuning van de staat voor hoger onderwijs, ingevoerd bij de wet van 19 juli 2013 als rechtstreeks gevolg van het arrest van het Hof van Justitie van 20 juni 2013 (zaak C-20/12)⁽²⁾ — naar behoren rekening gehouden,

- wanneer de voorwaarde dat bedoelde student het „kind” van die grensarbeider is aldus wordt begrepen dat hij diens „rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn en in de eerste graad, welke verwantschap rechtens vaststaat” dient te zijn, waarbij het accent wordt gelegd op de tussen de student en de grensarbeider vastgestelde verwantschapsbetrekking, waarop bovenbedoelde verbondenheid wordt geacht te berusten, of
- moet het accent worden gelegd op het feit dat de grensarbeider „in het onderhoud van de student blijft voorzien” zonder dat tussen hem en de student noodzakelijkerwijs een juridische band bestaat, onder meer wanneer er een voldoende band in de vorm van samenwonen bestaat die hem verbindt met een van de ouders van de student met wie deze een rechtens vaststaande verwantschapsbetrekking heeft?
- Moet in dit tweede geval de — per definitie niet verplichte — bijdrage van de grensarbeider, ingeval zij niet de enige bijdrage is maar een bijdrage naast die van de ouder of de ouders die een juridische verwantschapsbetrekking met de student en dus in beginsel een wettelijke onderhoudsplicht hebben, aan bepaalde criteria op het gebied van de consistentie voldoen?

⁽¹⁾ PB L 141, blz. 1.

⁽²⁾ EU:C:2013:411.